

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.
subscriptions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Alex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palaú.

Redacció de València: Víctor Maceda i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rubriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat (*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt (*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Miriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Anman*), Ricard González (*Washington*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*), Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer, José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà. Realitzada a partir d'una obra de Joan Genovés.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Els primers 1.500

Aquesta setmana EL TEMPS arriba al número 1.500. Ara fa trenta anys l'editor d'aquest setmanari va buscar uns quants entusiastes més per fundar Edicions del País Valencià. Eliseu Climent explica sempre que entre aquells primers impulsors hi havia Joan Fuster. Cada un d'ells va aportar davant el notari 50.000 pessetes per fer possible el projecte. L'escriptor de Sueca va deixar atònit el funcionari públic quan va deixar anar sobre la taula "una pesseta rúbia". "És que totes aquestes aventures duren el que duren...", va justificar amb ironia. Fuster en tenia consciència amarga, perquè durant tres dècades ell n'havia protagonitzat unes quantes, però mantenia també el sentit de l'humor i l'audàcia necessaris per a seguir intentant-ho.

EL TEMPS es convertia aquell 1984 en el primer setmanari en català editat al País Valencià després de l'any 1939. En unes condicions com les que s'havien anat derivant de la dictadura franquista, l'intent era difícil, però el setmanari aspirava a molt més. Pretenia convertir-se en una revista de referència en tot l'àmbit lingüístic. I amb aquesta intenció aviat va establir una redacció a Barcelona i, finalment, va tancar el triangle obrint-ne una altra a Palma de Mallorca.

Aquest ha estat un dels objectius més determinants d'aquest setmanari: estructurar un espai de comunicació identificat amb el domini lingüístic. Aconseguir la normalitat que sembla tan inabastable per al català i que totes les altres llengües consideren prioritària per a la pròpia supervivència i la pròpia vitalitat. Han estat 1.500 setmanes d'informació compartida i estesa al País Valencià, Catalunya, les Balears, la Franja d'Aragó, Andorra i la Catalunya Nord. Mil cinc-cents setmanes de viure una normalitat paradoxalment tan anòmala.

Edicions del País Valencià, la primera empresa editora d'EL TEMPS, es refundarà aquests mesos en Espai de Comunicació, SA. No és només un canvi de nom. És la voluntat persistent de lligar tots els nostres territoris. D'impulsar un àmbit de la informació –en moments tan difícils per a la comunicació– que trenque totes les inèrcies que ens converteixen en una excepció. Acabem d'obrir una ampliació de capital i tenim projectes enormement ambiciosos. Per estructurar un espai compartit i per ser-ne una de les veus referents. Allò que ha començat a ser realitat en l'àmbit universitari, polític, econòmic i financer, també ha de ser possible en l'àmbit comunicatiu. Perquè és el que pot assegurar i consolidar tots els altres. Entrem en les pròximes 1.500 setmanes convençuts del sentit transcendent de la nostra aposta. La "pesseta rúbia" de Joan Fuster encara continua rodant.

Als nostres lectors

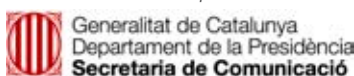

Veus de tot el país

Hem volgut que aquest 1.500 fos diferent. Una reivindicació de l'espai de comunicació que hauria de coincidir amb el nostre espai lingüístic. Una mostra de la vitalitat del periodisme que es fa al País Valencià, a Catalunya, a la Franja, a les Balears, a Andorra i a la Catalunya Nord en llengua catalana. Una evidència del que tot això podria ser en condicions normals. Una vintena dels nostres millors periodistes han proposat un reportatge cadascun. Tots plegats conformen una visió general de la realitat que ara vivim i sovint patim. Des d'un viatge al Xinatown de Barcelona fins a l'experiència frustrada del socialisme utòpic a Andorra.

Obre aquesta selecció una portada il·lustrada per Joan Genovés, un dels millors exponents de l'art actual.

Am amb el suport:

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.